

ŚWIATOWY RUCH KATOLIKÓW NA RZECZ ŚRODOWISKA

1. Wprowadzenie do Mszy św.

Niedziela św. Franciszka (03.10.2021) jest świętem chrześcijańskiej ekologii integralnej, dniem w którym dziękujemy Bogu za piękny świat, który stworzył oraz wsłuchując się w "wołanie ziemi i krzyk ubogich" przyglądamy się konkretnemu współczesnemu wyzwaniu.

W 2021 organizując obchody pod hasłem z księgi proroka Daniela "Niech cała ziemia błogosławi Pana" chcemy przypomnieć postać św. Franciszka z Asyżu jako świętego, który troską otoczył Boże stworzenie w całej jego różnorodności. Dziś ta różnorodność, a więc również dobrostan człowieka i ludzkie życie, są zagrożone. Kryzys bioróżnorodności, określany często jako „szóste wielkie wymieranie” prowadzi, jak szacują biolodzy, do wymierania gatunków w tempie od 100 do 1000 razy szybszym niż zwykle. Jak czytamy w Laudato si' "Każdego roku znikają tysiące gatunków roślin i zwierząt, których nie będziemy już mogli poznać, których nie będą już mogły zobaczyć nasze dzieci, gatunków utraconych na zawsze. Zdecydowana większość ginie z przyczyn związanych z jakimś ludzkim działaniem. Z naszego powodu tysiące gatunków nie będzie swoim istnieniem chwaliło Boga ani też nie będą przekazywać nam swego orędzia. Nie mamy do tego prawa." Dlatego chcemy dziś po Mszy Świętej zgromadzić przed Kościołem/ w ogrodzie parafialnym na wspólnej modlitwie.

2. Modlitwa wiernych

1. Módlmy się za cały Kościół Święty, Papieża Franciszka, biskupów i kapłanów, by czerpiąc siły z żywej więzi z Jezusem z radością i mocą głosili światu Ewangelię.
2. Módlmy się w intencji tegorocznej Niedzieli św. Franciszka - byśmy troszczyli się o świat tak, by życie mogło na nim rozkwitać w całej zamierzonej przez Boga okazałości.
3. Módlmy się za wszystkich chorych – zwłaszcza tych cierpiących z powodu pandemii i w wyniku degradacji środowiska – o rychły powrót do zdrowia.
4. Módlmy się o pokój na świecie, o ustanie konfliktów i schronienie dla wszystkich którzy musieli porzucić swoje domy.
5. Módlmy się za Światowy Ruch Katolików na rzecz Środowiska i wszystkich ludzi dobrej woli, którym leży na sercu dobro wspólne - o odwagę, entuzjazm i zapał w służbie człowiekowi i całemu stworzeniu.
6. Módlmy się za zmarłych, o wieczną radość w niebie.
7. Módlmy się za nas samych, aby Słowo, które jest nam głoszone pobudzało nas do pełnego miłości zaangażowania w Kościele i świecie.
8. Módlmy się za... (Intencja Mszy Św....)

3. Myśli przydatne do stworzenia kazania

- **Jan Paweł II** zainspirowany św. Franciszkiem z Asyżu w 1979 roku ogłosił go patronem ekologów.
- „„Stopniowe niszczenie warstwy ozonowej i (..) efekt cieplarniany” osiągnęły krytyczne rozmiary na skutek ciągłego rozwoju przemysłu, wielkich aglomeracji miejskich i zwiększonego zużycia energii. Odpady przemysłowe, gazy produkowane przy spalaniu kopalin, niekontrolowane wycinanie lasów, stosowanie pewnych herbicydów, substancji chłodzących i aerozoli - wszystko to, jak wiadomo, ma szkodliwy wpływ na atmosferę i na całe środowisko naturalne. Obserwuje się liczne zmiany klimatyczne i atmosferyczne, które niosą z sobą wielorakie konsekwencje, począwszy od szkodliwego działania na zdrowie ludzkie, a skończywszy na niebezpieczeństwie zatopienia przybrzeżnych obszarów lądu.” **Jan Paweł II**, Orędzie na Światowy Dzień Pokoju 1990
- “Dziś kwestia ekologiczna nabrała tak poważnych rozmiarów, że odwołuje się do odpowiedzialności właściwie wszystkich ludzi. Złożoność jej aspektów (...) wskazuje na potrzebę zjednoczenia wysiłków w celu ustalenia konkretnych obowiązków i zadań, jakie należą do jednostek, narodów, państw i całej międzynarodowej wspólnoty. Wysiłki te nie tylko idą w parze z działaniami na rzecz prawdziwego pokoju, ale obiektywnie je potwierdzają i umacniają. Patrząc na kwestię ekologiczną w szerszej perspektywie pokojowego współżycia w społeczeństwie ludzkim, łatwiej jest uświadomić sobie wielką wagę przesłania, jakie płynie do nas z ziemi i z atmosfery: porządek, który panuje we wszechświecie, wymaga szacunku; osoba ludzka, obdarzona możliwością wolnego wyboru, jest głęboko odpowiedzialna za zachowanie tego porządku, również dla dobra przyszłych pokoleń. Kryzys ekologiczny - powtarzam - jest problemem moralnym” **Jan Paweł II**, Orędzie na Światowy Dzień Pokoju 1990
- Kryzys ekologiczny jest odbiciem wewnętrznego kryzysu człowieka: “Na świecie jest coraz więcej (...) zewnętrznych pustyń, ponieważ pustynie wewnętrzne stały się tak rozległe” **Benedykt XVI**, Homilia podczas Mszy św. z okazji inauguracji pontyfikatu (24 kwietnia 2005)
- “Bóg napisał wspaniałą księgę, «której literami są liczne stworzenia obecne we wszechświecie»[Jan Paweł II]. Słusznie powiedzieli biskupi Kanady, że żadne stworzenie nie jest poza objawieniem się Boga: «Od najszerszych panoram po najmniejsze formy życia, natura jest nieustannym źródłem zadziwienia i czci. Jest ona również nieustannym objawieniem się boskości». Biskupi japońscy ze swej strony powiedzieli coś bardzo sugestywnego: «Dostrzeganie wszelkiego stworzenia, śpiewanie hymnu na cześć jego istnienia to radosne życie w miłości Boga i w nadziei». Ta kontemplacja stworzenia pozwala nam odkryć poprzez każdą rzecz pewną naukę, jaką pragnie przekazać nam Bóg, ponieważ «dla człowieka wierzącego kontemplacja stworzenia to również wsłuchiwanie się w treść posłania, słuchanie jego tajemniczego i niesłyszalnego głosu»[Jan Paweł II]. Można powiedzieć, że: «Obok Objawienia w ścisłym tego słowa znaczeniu, zawartego w Piśmie Świętym, Bożym objawieniem jest też dla nas blask słońca i zapadanie nocy» [Jan Paweł II].” **Franciszek**, encyklika „Laudato si”

- “Musimy też jednak uznać, że niektórzy zaangażowani chrześcijanie i ludzie modlitwy pod pretekstem realizmu i pragmatyzmu często drwią z troski o środowisko naturalne. Inni są bierni, niechętnie zmieniają swoje przyzwyczajenia i stają się niespójni wewnętrznie. Brakuje im zatem nawrócenia ekologicznego, które wiąże się z rozwijaniem wszystkich konsekwencji ich spotkania z Jezusem w relacjach z otaczającym ich światem. Życie powołaniem, by być obrońcami dzieła Bożego, jest istotną częścią życia uczciwego, nie zaś czymś opcjonalnym, ani też drugorzędnym elementem doświadczenia chrześcijańskiego.” **Franciszek**, encyklika „Laudato si”
- “Nawrócenie to powoduje różne łączące się ze sobą postawy, by pobudzić do szczodrej i serdecznej troski. Po pierwsze pociąga za sobą wdzięczność i bezinteresowność, to znaczy uznanie, że świat jest darem otrzymanym z miłości Ojca. Następstwem tego są gotowość do bezinteresownego wyrzeczenia oraz wielkoduszne gesty, nawet jeśli nikt ich nie widzi i nie docenia: «niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa [...] A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie» (Mt 6, 3-4). Pociąga to za sobą również miłującą świadomość, że nie jesteśmy odłączeni od innych stworzeń, tworząc z innymi istotami wszechświata wspaniałą powszechną komuniją. Człowiek wierzący nie podziwia świata z zewnątrz, lecz od wewnątrz, uznając powiązania, przez które Ojciec nas zjednoczył ze wszystkimi bytami. Ponadto nawrócenie ekologiczne, rozwijając szczególne zdolności, jakimi Bóg obdarzył każdą osobę wierzącą, prowadzi ją do rozwijania swojej kreatywności i entuzjazmu, by rozwiązać dramaty świata, ofiarowując siebie Bogu jako «ofiary żywą, świętą, Bogu przyjemną» (Rz 12, 1). Nie pojmuje on swojej wyższości jako powodu do osobistej chwały lub nieodpowiedzialnego panowania, ale jako odrębną zdolność, która z kolei nakłada na niego poważną odpowiedzialność wypływającą z wiary.” **Franciszek**, encyklika *Laudato si’*
- “Warunkiem autentyczności poczucia wewnętrznego zjednoczenia z innymi bytami natury jest równoczesna czułość, współczucie i troska o człowieka. Oczywista jest sprzeczność postaw tych, którzy walczą z handlem gatunkami zwierząt zagrożonych wyginięciem, a pozostają całkowicie obojętni na handel ludźmi, los ubogich, czy też chcą zniszczyć drugiego, nielubianego człowieka. Jest to oczywiste zagrożenie dla sensu walki o środowisko. To nie przypadek, że w kantyku, w którym święty Franciszek wielbi Boga za stworzenie, dodaje: «Panie, bądź pochwalony przez tych, którzy przebaczą wrogom dla miłości Twojej». Wszystko jest ze sobą powiązane. Dlatego konieczne jest połączenie troski o środowisko ze szczerą miłością do człowieka i z ciągłym zaangażowaniem wobec problemów społeczeństwa.

Z drugiej strony, kiedy serce jest naprawdę otwarte na powszechną komuniją, to nic i nikt nie jest wykluczony z tego braterstwa. Dlatego też prawdą jest, że obojętność lub okrucieństwo wobec innych stworzeń tego świata zawsze w jakiś sposób przekłada się na sposób traktowania innych ludzi. Serce jest jedno i ta sama mizéria, która prowadzi do znęcania się nad zwierzętami, niechybnie przejawia się w relacji z innymi osobami. Wszelkie okrucieństwo wobec jakiegokolwiek stworzenia «jest sprzeczne z godnością człowieka» [*Katechizm Kościoła Katolickiego*]. Nie możemy uważać siebie za osoby naprawdę miłujące, jeśli wykluczamy z naszych zainteresowań jakąś część rzeczywistości: «Pokój, sprawiedliwość i ochrona stworzenia to trzy kwestie ściśle ze sobą związane, których nie można od siebie oddzielać w taki sposób, by były traktowane indywidualnie, gdyż mogłoby to grozić ponownym popadaniem w redukcjonizm» **Franciszek**, encyklika „Laudato si”